

Stockholm 26 november 2014

Stefan Löfven, partiledare och statsminister
Åsa Romson, språkrör och vice statsminister

**cc ; utrikesminister Margot Wallström, finansminister Magdalena Andersson, biståndsminister
Isabella Lövin**

Vi, företrädare för några av Sveriges största MR- och utvecklingsorganisationer, skriver till er båda som partiledare för de två partier som utformat budgeten för 2015. Detta eftersom vi är oroliga för den tilltagande urholkningen av det svenska biståndet.

Inom EU brottas flera länder med att nå upp till FN:s mål och EU:s handlingsplaner om att avsätta minst 0,7 procent av sin BNI till utvecklingsarbete. Sverige är dock ett av fyra länder som lever upp till sina åtaganden och under de senaste åren har vi dessutom varit ett föregångsland genom att gå ännu längre – sedan 2007 har Sverige årligen avsatt 1 procent av BNI och därmed varit något av en världsmästare när det gäller bistånd. Mot denna bakgrund är det därför djupt oroande att Sverige nu enligt budgetpropositionen för 2015 väljer att gå under 1 procent genom att inte använda den nya beräkningsmodellen för BNI när det gäller biståndet. Det är också djupt beklagligt att regeringen samtidigt väljer att nära nog dubblera flyktingavräkningarna från biståndet.

Genom att hålla kvar vid den gamla beräkningsmodellen sparar Sverige under nästa år 1,6 miljarder kronor. I jämförelse med flyktingavräkningarna på 8,4 miljarder kan detta ses som en ganska liten summa, men sammantaget kan agerandet få stora politiska konsekvenser då fler länder riskerar att följa i Sveriges spår. Agerandet riskerar dessutom att underminera Sveriges goda anseende och roll som föredöme bland de andra givarländerna. Som ett exempel kan vi nämna att Danmark nyligen valde att ta ytterligare flyktingkostnader från biståndsbudgeten, med hänvisning till att det görs i Sverige.

Det är uppenbart att Sveriges regering är medveten om att man nu frångår tidigare löften och utfästelser, eftersom det i budgeten anges att ”regeringens målsättning är att 1 procent av Sveriges BNI enligt den nya beräkningsmetoden längre fram under mandatperioden ska avsättas för bistånd” (Utgiftsområde 7, sid. 9). Vi tar för givet att regeringen redan i vårbudgeten övergår till den nya beräkningsmodellen och därmed ser till att Sverige även fortsättningsvis når upp till enprocentmålet också i praktiken. Samtliga partiledare, med undantag för Sverigedemokraterna, har i flera sammanhang ställt sig bakom detta – ett löfte som självklart borde gälla även med den nya BNI-beräkningen.

Om inte regeringen snabbt börjar tillämpa den nya beräkningsmetoden, och avräkningarna för flyktingmottagande minskas, befarar vi spridningseffekt bland biståndsgivarna – både när det gäller ovilja att öka biståndets nivåer enligt EU:s åtaganden samt i fråga om avräkningar.

Flyktingavräkningar från biståndet i denna storlek går emot internationella överenskommelser om biståndseffektivitet som Sverige skrivit under. Det får också allvarliga konsekvenser i det bistånd som Sverige bedriver internationellt, och riskerar att allvarligt begränsa till exempel satsningar på demokratiarbete, investeringar i skolor och hälsovård, antikorrupsionsarbete, arbete kring barns och kvinnors rättigheter mm. Det räcker heller inte att hänvisa till vad som är tillåtet enligt OECD/DAC. Flera länder, till exempel Storbritannien och Luxemburg, ser bortom regelverket och låter inte biståndet finansiera utgifter som saknar utvecklingseffekter. Enligt den årliga AidWatch-rapporten, som tagits fram av det europeiska nätverket CONCORD Europa och som sammanställer och analyserar EU:s bistånd, framgår att Sverige är det land i EU som låter störst summa av biståndsbudgeten finansiera migrationsutgifter. Enligt rapporten uppgick EU:s urholkning av biståndet till 5,2 miljarder euro 2013. Sverige, Tyskland och Frankrike stod för två tredjedelar av denna urholkning. Regeringens öknings av flyktingavräkningar från biståndet innebär att Sverige nästa år planerar att använda 21 procent från biståndet till flyktingmottagande i Sverige. Snittet i OECD ligger på drygt 2 procent.

Före valet kritiserade Miljöpartiet avräkningarnas omfattning och utfäste sig att skärpa regelverket. Även Socialdemokraterna har lovat att se över systemet med avräkningar. Detta måste nu komma till stånd. En generös flyktingpolitik – som vi alla ställer oss bakom – kan inte vara beroende av att faktureras på löpande nota från biståndet!

Vi vill understryka att vi i Sverige fortfarande har mycket att vara stolta över när det gäller utvecklingsarbetet. Som tidigare nämnts är vi ett av få länder som lever upp till 0,7 procentlöftet, samtidigt som Sverige i AidWatch-rapporten också får beröm för arbetet med jämställdhet, demokrati och transparens i biståndet. Det är också både glädjande och principiellt viktigt att den nya regeringen avsätter additionella medel (utöver biståndet) till klimatfinansiering i nästa års budget.

Men samtidigt som Sverige fortfarande är bland "de bästa i klassen" kan vi inte tysta se på när regeringen nu tar ett steg bort från en procentmålet, samtidigt som flyktingavräkningarna går i taket. Utvecklingspolitiskt är 2015 ett avgörande år – för Sverige, EU och resten av världen. Då ska FN:s millenniemål vara uppnådda och en ny hållbar utvecklingsagenda, post-2015-agendan, antas. I arbetet med att uppnå millenniemålen har flera framsteg gjorts, men världen står fortfarande inför svåra gemensamma utmaningar. Klyftorna mellan rika och fattiga ökar, klimatförändringar orsakar katastrofer runt om i världen och 1,2 miljarder människor lever på mindre än 10 kronor om dagen.

Bistånd är en unik resurs för att uppfylla både rådande och framtida åtaganden och Sverige kan genom sitt agerande föregå med gott exempel samt påverka andra länder att göra detsamma.

Aleksander Gabelic, Svenska FN-förbundet

Annica Sohlström, generalsekreterare, Forum Syd

Anna-Karin Johansson, generalsekreterare Svenska Afghanistankommittén

Anneli Rogeman, Vd, We Effect och Vd Vi-skogen

Ann Svensén, generalsekreterare Individuell Människohjälp

Anna Hägg-Sjöquist, generalsekreterare, Plan
Bo Forsberg, generalsekreterare, Diakonia
Calle Sundstedt, ordförande, Afrikagrupperna
Elisabeth Dahlin, generalsekreterare, Rädda Barnen
Erik Lysén, internationell chef, Svenska kyrkan
Eva Christina Nilsson, generalsekreterare, Svenska missionsrådet
Håkan Wirtén, generalsekreterare, Världsnaturfonden WWF
Kristina Henschen, kanslichef, LO-TCO Biståndsnämnd
Lena Ag, generalsekreterare, Kvinna till Kvinna
Magnus Falklöf, kanslichef, CONCORD Sverige
Maria Andersson, generalsekreterare, RFSU – Riksförbundet för sexuell upplysning
Niclas Lindgren, Direktör, PMU
Tiina-Nummi Södergren, ordförande, MyRight

Stockholm 26 november 2014

Stefan Löfven, partiledare och statsminister
Åsa Romson, språkrör och vice statsminister

**cc ; utrikesminister Margot Wallström, finansminister Magdalena Andersson, biståndsminister
Isabella Lövin**

Vi, företrädare för några av Sveriges största MR- och utvecklingsorganisationer, skriver till er båda som partiledare för de två partier som utformat budgeten för 2015. Detta eftersom vi är oroliga för den tilltagande urholkningen av det svenska biståndet.

Inom EU brottas flera länder med att nå upp till FN:s mål och EU:s handlingsplaner om att avsätta minst 0,7 procent av sin BNI till utvecklingsarbete. Sverige är dock ett av fyra länder som lever upp till sina åtaganden och under de senaste åren har vi dessutom varit ett föregångsland genom att gå ännu längre – sedan 2007 har Sverige årligen avsatt 1 procent av BNI och därmed varit något av en världsmästare när det gäller bistånd. Mot denna bakgrund är det därför djupt oroande att Sverige nu enligt budgetpropositionen för 2015 väljer att gå under 1 procent genom att inte använda den nya beräkningsmodellen för BNI när det gäller biståndet. Det är också djupt beklagligt att regeringen samtidigt väljer att nära nog dubblera flyktingavräkningarna från biståndet.

Genom att hålla kvar vid den gamla beräkningsmodellen sparar Sverige under nästa år 1,6 miljarder kronor. I jämförelse med flyktingavräkningarna på 8,4 miljarder kan detta ses som en ganska liten summa, men sammantaget kan agerandet få stora politiska konsekvenser då fler länder riskerar att följa i Sveriges spår. Agerandet riskerar dessutom att underminera Sveriges goda anseende och roll som föredöme bland de andra givarländerna. Som ett exempel kan vi nämna att Danmark nyligen valde att ta ytterligare flyktingkostnader från biståndsbudgeten, med hänvisning till att det görs i Sverige.

Det är uppenbart att Sveriges regering är medveten om att man nu frångår tidigare löften och utfästelser, eftersom det i budgeten anges att "regeringens målsättning är att 1 procent av Sveriges BNI enligt den nya beräkningsmetoden längre fram under mandatperioden ska avsättas för bistånd" (Utgiftsområde 7, sid. 9). Vi tar för givet att regeringen redan i vårbudgeten övergår till den nya beräkningsmodellen och därmed ser till att Sverige även fortsättningsvis når upp till enprocentmålet också i praktiken. Samtliga partiledare, med undantag för Sverigedemokraterna, har i flera sammanhang ställt sig bakom detta – ett löfte som självklart borde gälla även med den nya BNI-beräkningen.

Om inte regeringen snabbt börjar tillämpa den nya beräkningsmetoden, och avräkningarna för flyktingmottagande minskas, befärrar vi spridningseffekt bland biståndsgivarna – både när det gäller ovilja att öka biståndets nivåer enligt EU:s åtaganden samt i fråga om avräkningar.

Flyktingavräkningar från biståndet i denna storlek går emot internationella överenskommelser om biståndseffektivitet som Sverige skrivit under. Det får också allvarliga konsekvenser i det bistånd som Sverige bedriver internationellt, och riskerar att allvarligt begränsa till exempel satsningar på demokratiarbete, investeringar i skolor och hälsovård, antikorrupsionsarbete, arbete kring barns och kvinnors rättigheter mm. Det räcker heller inte att hänvisa till vad som är tillåtet enligt OECD/DAC. Flera länder, till exempel Storbritannien och Luxemburg, ser bortom regelverket och låter inte biståndet finansiera utgifter som saknar utvecklingseffekter. Enligt den årliga AidWatch-rapporten, som tagits fram av det europeiska nätverket CONCORD Europa och som sammanställer och analyserar EU:s bistånd, framgår att Sverige är det land i EU som låter störst summa av biståndsbudgeten finansiera migrationsutgifter. Enligt rapporten uppgick EU:s urholkning av biståndet till 5,2 miljarder euro 2013. Sverige, Tyskland och Frankrike stod för två tredjedelar av denna urholkning. Regeringens öknings av flyktingavräkningar från biståndet innebär att Sverige nästa år planerar att använda 21 procent från biståndet till flyktingmottagande i Sverige. Snittet i OECD ligger på drygt 2 procent.

Före valet kritiserade Miljöpartiet avräkningarnas omfattning och utfäste sig att skärpa regelverket. Även Socialdemokraterna har lovat att se över systemet med avräkningar. Detta måste nu komma till stånd. En generös flyktingpolitik – som vi alla ställer oss bakom – kan inte vara beroende av att faktureras på löpande nota från biståndet!

Vi vill understryka att vi i Sverige fortfarande har mycket att vara stolta över när det gäller utvecklingsarbetet. Som tidigare nämnts är vi ett av få länder som lever upp till 0,7 procentlöftet, samtidigt som Sverige i AidWatch-rapporten också får beröm för arbetet med jämställdhet, demokrati och transparens i biståndet. Det är också både glädjande och principiellt viktigt att den nya regeringen avsätter additionella medel (utöver biståndet) till klimatfinansiering i nästa års budget.

Men samtidigt som Sverige fortfarande är bland ”de bästa i klassen” kan vi inte tysta se på när regeringen nu tar ett steg bort från en procentmålet, samtidigt som flyktingavräkningarna går i taket. Utvecklingspolitiskt är 2015 ett avgörande år – för Sverige, EU och resten av världen. Då ska FN:s millenniemål vara uppnådda och en ny hållbar utvecklingsagenda, post-2015-agendan, antas. I arbetet med att uppnå millenniemålen har flera framsteg gjorts, men världen står fortfarande inför svåra gemensamma utmaningar. Klyftorna mellan rika och fattiga ökar, klimatförändringar orsakar katastrofer runt om i världen och 1,2 miljarder människor lever på mindre än 10 kronor om dagen.

Bistånd är en unik resurs för att uppfylla både rådande och framtida åtaganden och Sverige kan genom sitt agerande föregå med gott exempel samt påverka andra länder att göra detsamma.

Aleksander Gabelic, Svenska FN-förbundet

Annica Sohlström, generalsekreterare, Forum Syd

Anna-Karin Johansson, generalsekreterare Svenska Afghanistankommittén

Anneli Rogeman, Vd, We Effect och Vd Vi-skogen

Ann Svensén, generalsekreterare Individuell Människohjälp

Anna Hägg-Sjöquist, generalsekreterare, Plan
Bo Forsberg, generalsekreterare, Diakonia
Calle Sundstedt, ordförande, Afrikagrupperna
Elisabeth Dahlin, generalsekreterare, Rädda Barnen
Erik Lysén, internationell chef, Svenska kyrkan
Eva Christina Nilsson, generalsekreterare, Svenska missionsrådet
Håkan Wirtén, generalsekreterare, Världsnaturfonden WWF
Kristina Henschen, kanslichef, LO-TCO Biståndsnämnd
Lena Ag, generalsekreterare, Kvinna till Kvinna
Magnus Falklöf, kanslichef, CONCORD Sverige
Maria Andersson, generalsekreterare, RFSU – Riksförbundet för sexuell upplysning
Niclas Lindgren, Direktör, PMU
Tiina-Nummi Södergren, ordförande, MyRight

Stockholm 26 november 2014

Stefan Löfven, partiledare och statsminister
Åsa Romson, språkrör och vice statsminister

**cc ; utrikesminister Margot Wallström, finansminister Magdalena Andersson, biståndsminister
Isabella Lövin**

Vi, företrädare för några av Sveriges största MR- och utvecklingsorganisationer, skriver till er båda som partiledare för de två partier som utformat budgeten för 2015. Detta eftersom vi är oroliga för den tilltagande urholkningen av det svenska biståndet.

Inom EU brottas flera länder med att nå upp till FN:s mål och EU:s handlingsplaner om att avsätta minst 0,7 procent av sin BNI till utvecklingsarbete. Sverige är dock ett av fyra länder som lever upp till sina åtaganden och under de senaste åren har vi dessutom varit ett föregångsland genom att gå ännu längre – sedan 2007 har Sverige årligen avsatt 1 procent av BNI och därmed varit något av en världsmästare när det gäller bistånd. Mot denna bakgrund är det därför djupt oroande att Sverige nu enligt budgetpropositionen för 2015 väljer att gå under 1 procent genom att inte använda den nya beräkningsmodellen för BNI när det gäller biståndet. Det är också djupt beklagligt att regeringen samtidigt väljer att nära nog dubblera flyktingavräkningarna från biståndet.

Genom att hålla kvar vid den gamla beräkningsmodellen sparar Sverige under nästa år 1,6 miljarder kronor. I jämförelse med flyktingavräkningarna på 8,4 miljarder kan detta ses som en ganska liten summa, men sammantaget kan agerandet få stora politiska konsekvenser då fler länder riskerar att följa i Sveriges spår. Agerandet riskerar dessutom att underminera Sveriges goda anseende och roll som föredöme bland de andra givarländerna. Som ett exempel kan vi nämna att Danmark nyligen valde att ta ytterligare flyktingkostnader från biståndsbudgeten, med hänvisning till att det görs i Sverige.

Det är uppenbart att Sveriges regering är medveten om att man nu frångår tidigare löften och utfästelser, eftersom det i budgeten anges att "regeringens målsättning är att 1 procent av Sveriges BNI enligt den nya beräkningsmetoden längre fram under mandatperioden ska avsättas för bistånd" (Utgiftsområde 7, sid. 9). Vi tar för givet att regeringen redan i vårbudgeten övergår till den nya beräkningsmodellen och därmed ser till att Sverige även fortsättningsvis når upp till enprocentmålet också i praktiken. Samtliga partiledare, med undantag för Sverigedemokraterna, har i flera sammanhang ställt sig bakom detta – ett löfte som självklart borde gälla även med den nya BNI-beräkningen.

Om inte regeringen snabbt börjar tillämpa den nya beräkningsmetoden, och avräkningarna för flyktingmottagande minskas, befärrar vi spridningseffekt bland biståndsgivarna – både när det gäller ovilja att öka biståndets nivåer enligt EU:s åtaganden samt i fråga om avräkningar.

Flyktingavräkningar från biståndet i denna storlek går emot internationella överenskommelser om biståndseffektivitet som Sverige skrivit under. Det får också allvarliga konsekvenser i det bistånd som Sverige bedriver internationellt, och riskerar att allvarligt begränsa till exempel satsningar på demokratiarbete, investeringar i skolor och hälsovård, antikorrupsionsarbete, arbete kring barns och kvinnors rättigheter mm. Det räcker heller inte att hänvisa till vad som är tillåtet enligt OECD/DAC. Flera länder, till exempel Storbritannien och Luxemburg, ser bortom regelverket och låter inte biståndet finansiera utgifter som saknar utvecklingseffekter. Enligt den årliga AidWatch-rapporten, som tagits fram av det europeiska nätverket CONCORD Europa och som sammanställer och analyserar EU:s bistånd, framgår att Sverige är det land i EU som låter störst summa av biståndsbudgeten finansiera migrationsutgifter. Enligt rapporten uppgick EU:s urholkning av biståndet till 5,2 miljarder euro 2013. Sverige, Tyskland och Frankrike stod för två tredjedelar av denna urholkning. Regeringens öknings av flyktingavräkningar från biståndet innebär att Sverige nästa år planerar att använda 21 procent från biståndet till flyktingmottagande i Sverige. Snittet i OECD ligger på drygt 2 procent.

Före valet kritiserade Miljöpartiet avräkningarnas omfattning och utfäste sig att skärpa regelverket. Även Socialdemokraterna har lovat att se över systemet med avräkningar. Detta måste nu komma till stånd. En generös flyktingpolitik – som vi alla ställer oss bakom – kan inte vara beroende av att faktureras på löpande nota från biståndet!

Vi vill understryka att vi i Sverige fortfarande har mycket att vara stolta över när det gäller utvecklingsarbetet. Som tidigare nämnts är vi ett av få länder som lever upp till 0,7 procentlöftet, samtidigt som Sverige i AidWatch-rapporten också får beröm för arbetet med jämställdhet, demokrati och transparens i biståndet. Det är också både glädjande och principiellt viktigt att den nya regeringen avsätter additionella medel (utöver biståndet) till klimatfinansiering i nästa års budget.

Men samtidigt som Sverige fortfarande är bland ”de bästa i klassen” kan vi inte tysta se på när regeringen nu tar ett steg bort från en procentmålet, samtidigt som flyktingavräkningarna går i taket. Utvecklingspolitiskt är 2015 ett avgörande år – för Sverige, EU och resten av världen. Då ska FN:s millenniemål vara uppnådda och en ny hållbar utvecklingsagenda, post-2015-agendan, antas. I arbetet med att uppnå millenniemålen har flera framsteg gjorts, men världen står fortfarande inför svåra gemensamma utmaningar. Klyftorna mellan rika och fattiga ökar, klimatförändringar orsakar katastrofer runt om i världen och 1,2 miljarder människor lever på mindre än 10 kronor om dagen.

Bistånd är en unik resurs för att uppfylla både rådande och framtida åtaganden och Sverige kan genom sitt agerande föregå med gott exempel samt påverka andra länder att göra detsamma.

Aleksander Gabelic, Svenska FN-förbundet

Annica Sohlström, generalsekreterare, Forum Syd

Anna-Karin Johansson, generalsekreterare Svenska Afghanistankommittén

Anneli Rogeman, Vd, We Effect och Vd Vi-skogen

Ann Svensén, generalsekreterare Individuell Människohjälp

Anna Hägg-Sjöquist, generalsekreterare, Plan
Bo Forsberg, generalsekreterare, Diakonia
Calle Sundstedt, ordförande, Afrikagrupperna
Elisabeth Dahlin, generalsekreterare, Rädda Barnen
Erik Lysén, internationell chef, Svenska kyrkan
Eva Christina Nilsson, generalsekreterare, Svenska missionsrådet
Håkan Wirtén, generalsekreterare, Världsnaturfonden WWF
Kristina Henschen, kanslichef, LO-TCO Biståndsnämnd
Lena Ag, generalsekreterare, Kvinna till Kvinna
Magnus Falklöf, kanslichef, CONCORD Sverige
Maria Andersson, generalsekreterare, RFSU – Riksförbundet för sexuell upplysning
Niclas Lindgren, Direktör, PMU
Tiina-Nummi Södergren, ordförande, MyRight

Stockholm 26 november 2014

Stefan Löfven, partiledare och statsminister
Åsa Romson, språkrör och vice statsminister

**cc ; utrikesminister Margot Wallström, finansminister Magdalena Andersson, biståndsminister
Isabella Lövin**

Vi, företrädare för några av Sveriges största MR- och utvecklingsorganisationer, skriver till er båda som partiledare för de två partier som utformat budgeten för 2015. Detta eftersom vi är oroliga för den tilltagande urholkningen av det svenska biståndet.

Inom EU brottas flera länder med att nå upp till FN:s mål och EU:s handlingsplaner om att avsätta minst 0,7 procent av sin BNI till utvecklingsarbete. Sverige är dock ett av fyra länder som lever upp till sina åtaganden och under de senaste åren har vi dessutom varit ett föregångsland genom att gå ännu längre – sedan 2007 har Sverige årligen avsatt 1 procent av BNI och därmed varit något av en världsmästare när det gäller bistånd. Mot denna bakgrund är det därför djupt oroande att Sverige nu enligt budgetpropositionen för 2015 väljer att gå under 1 procent genom att inte använda den nya beräkningsmodellen för BNI när det gäller biståndet. Det är också djupt beklagligt att regeringen samtidigt väljer att nära nog dubblera flyktingavräkningarna från biståndet.

Genom att hålla kvar vid den gamla beräkningsmodellen sparar Sverige under nästa år 1,6 miljarder kronor. I jämförelse med flyktingavräkningarna på 8,4 miljarder kan detta ses som en ganska liten summa, men sammantaget kan agerandet få stora politiska konsekvenser då fler länder riskerar att följa i Sveriges spår. Agerandet riskerar dessutom att underminera Sveriges goda anseende och roll som föredöme bland de andra givarländerna. Som ett exempel kan vi nämna att Danmark nyligen valde att ta ytterligare flyktingkostnader från biståndsbudgeten, med hänvisning till att det görs i Sverige.

Det är uppenbart att Sveriges regering är medveten om att man nu frångår tidigare löften och utfästelser, eftersom det i budgeten anges att "regeringens målsättning är att 1 procent av Sveriges BNI enligt den nya beräkningsmetoden längre fram under mandatperioden ska avsättas för bistånd" (Utgiftsområde 7, sid. 9). Vi tar för givet att regeringen redan i vårbudgeten övergår till den nya beräkningsmodellen och därmed ser till att Sverige även fortsättningsvis når upp till enprocentmålet också i praktiken. Samtliga partiledare, med undantag för Sverigedemokraterna, har i flera sammanhang ställt sig bakom detta – ett löfte som självklart borde gälla även med den nya BNI-beräkningen.

Om inte regeringen snabbt börjar tillämpa den nya beräkningsmetoden, och avräkningarna för flyktingmottagande minskas, befår vi spridningseffekt bland biståndsgivarna – både när det gäller ovilja att öka biståndets nivåer enligt EU:s åtaganden samt i fråga om avräkningar.

Flyktingavräkningar från biståndet i denna storlek går emot internationella överenskommelser om biståndseffektivitet som Sverige skrivit under. Det får också allvarliga konsekvenser i det bistånd som Sverige bedriver internationellt, och riskerar att allvarligt begränsa till exempel satsningar på demokratiarbete, investeringar i skolor och hälsovård, antikorrupsionsarbete, arbete kring barns och kvinnors rättigheter mm. Det räcker heller inte att hänvisa till vad som är tillåtet enligt OECD/DAC. Flera länder, till exempel Storbritannien och Luxemburg, ser bortom regelverket och låter inte biståndet finansiera utgifter som saknar utvecklingseffekter. Enligt den årliga AidWatch-rapporten, som tagits fram av det europeiska nätverket CONCORD Europa och som sammanställer och analyserar EU:s bistånd, framgår att Sverige är det land i EU som låter störst summa av biståndsbudgeten finansiera migrationsutgifter. Enligt rapporten uppgick EU:s urholkning av biståndet till 5,2 miljarder euro 2013. Sverige, Tyskland och Frankrike stod för två tredjedelar av denna urholkning. Regeringens öknings av flyktingavräkningar från biståndet innebär att Sverige nästa år planerar att använda 21 procent från biståndet till flyktingmottagande i Sverige. Snittet i OECD ligger på drygt 2 procent.

Före valet kritiserade Miljöpartiet avräkningarnas omfattning och utfäste sig att skärpa regelverket. Även Socialdemokraterna har lovat att se över systemet med avräkningar. Detta måste nu komma till stånd. En generös flyktingpolitik – som vi alla ställer oss bakom – kan inte vara beroende av att faktureras på löpande nota från biståndet!

Vi vill understryka att vi i Sverige fortfarande har mycket att vara stolta över när det gäller utvecklingsarbetet. Som tidigare nämnts är vi ett av få länder som lever upp till 0,7 procentlöftet, samtidigt som Sverige i AidWatch-rapporten också får beröm för arbetet med jämställdhet, demokrati och transparens i biståndet. Det är också både glädjande och principiellt viktigt att den nya regeringen avsätter additionella medel (utöver biståndet) till klimatfinansiering i nästa års budget.

Men samtidigt som Sverige fortfarande är bland ”de bästa i klassen” kan vi inte tysta se på när regeringen nu tar ett steg bort från en procentmålet, samtidigt som flyktingavräkningarna går i taket. Utvecklingspolitiskt är 2015 ett avgörande år – för Sverige, EU och resten av världen. Då ska FN:s millenniemål vara uppnådda och en ny hållbar utvecklingsagenda, post-2015-agendan, antas. I arbetet med att uppnå millenniemålen har flera framsteg gjorts, men världen står fortfarande inför svåra gemensamma utmaningar. Klyftorna mellan rika och fattiga ökar, klimatförändringar orsakar katastrofer runt om i världen och 1,2 miljarder människor lever på mindre än 10 kronor om dagen.

Bistånd är en unik resurs för att uppfylla både rådande och framtida åtaganden och Sverige kan genom sitt agerande föregå med gott exempel samt påverka andra länder att göra detsamma.

Aleksander Gabelic, Svenska FN-förbundet

Annica Sohlström, generalsekreterare, Forum Syd

Anna-Karin Johansson, generalsekreterare Svenska Afghanistankommittén

Anneli Rogeman, Vd, We Effect och Vd Vi-skogen

Ann Svensén, generalsekreterare Individuell Människohjälp

Anna Hägg-Sjöquist, generalsekreterare, Plan
Bo Forsberg, generalsekreterare, Diakonia
Calle Sundstedt, ordförande, Afrikagrupperna
Elisabeth Dahlin, generalsekreterare, Rädda Barnen
Erik Lysén, internationell chef, Svenska kyrkan
Eva Christina Nilsson, generalsekreterare, Svenska missionsrådet
Håkan Wirtén, generalsekreterare, Världsnaturfonden WWF
Kristina Henschen, kanslichef, LO-TCO Biståndsnämnd
Lena Ag, generalsekreterare, Kvinna till Kvinna
Magnus Falklöf, kanslichef, CONCORD Sverige
Maria Andersson, generalsekreterare, RFSU – Riksförbundet för sexuell upplysning
Niclas Lindgren, Direktör, PMU
Tiina-Nummi Södergren, ordförande, MyRight

Stockholm 26 november 2014

Stefan Löfven, partiledare och statsminister
Åsa Romson, språkrör och vice statsminister

**cc ; utrikesminister Margot Wallström, finansminister Magdalena Andersson, biståndsminister
Isabella Lövin**

Vi, företrädare för några av Sveriges största MR- och utvecklingsorganisationer, skriver till er båda som partiledare för de två partier som utformat budgeten för 2015. Detta eftersom vi är oroliga för den tilltagande urholkningen av det svenska biståndet.

Inom EU brottas flera länder med att nå upp till FN:s mål och EU:s handlingsplaner om att avsätta minst 0,7 procent av sin BNI till utvecklingsarbete. Sverige är dock ett av fyra länder som lever upp till sina åtaganden och under de senaste åren har vi dessutom varit ett föregångsland genom att gå ännu längre – sedan 2007 har Sverige årligen avsatt 1 procent av BNI och därmed varit något av en världsmästare när det gäller bistånd. Mot denna bakgrund är det därför djupt oroande att Sverige nu enligt budgetpropositionen för 2015 väljer att gå under 1 procent genom att inte använda den nya beräkningsmodellen för BNI när det gäller biståndet. Det är också djupt beklagligt att regeringen samtidigt väljer att nära nog dubblera flyktingavräkningarna från biståndet.

Genom att hålla kvar vid den gamla beräkningsmodellen sparar Sverige under nästa år 1,6 miljarder kronor. I jämförelse med flyktingavräkningarna på 8,4 miljarder kan detta ses som en ganska liten summa, men sammantaget kan agerandet få stora politiska konsekvenser då fler länder riskerar att följa i Sveriges spår. Agerandet riskerar dessutom att underminera Sveriges goda anseende och roll som föredöme bland de andra givarländerna. Som ett exempel kan vi nämna att Danmark nyligen valde att ta ytterligare flyktingkostnader från biståndsbudgeten, med hänvisning till att det görs i Sverige.

Det är uppenbart att Sveriges regering är medveten om att man nu frångår tidigare löften och utfästelser, eftersom det i budgeten anges att "regeringens målsättning är att 1 procent av Sveriges BNI enligt den nya beräkningsmetoden längre fram under mandatperioden ska avsättas för bistånd" (Utgiftsområde 7, sid. 9). Vi tar för givet att regeringen redan i vårbudgeten övergår till den nya beräkningsmodellen och därmed ser till att Sverige även fortsättningsvis når upp till enprocentmålet också i praktiken. Samtliga partiledare, med undantag för Sverigedemokraterna, har i flera sammanhang ställt sig bakom detta – ett löfte som självklart borde gälla även med den nya BNI-beräkningen.

Om inte regeringen snabbt börjar tillämpa den nya beräkningsmetoden, och avräkningarna för flyktingmottagande minskas, befärrar vi spridningseffekt bland biståndsgivarna – både när det gäller ovilja att öka biståndets nivåer enligt EU:s åtaganden samt i fråga om avräkningar.

Flyktingavräkningar från biståndet i denna storlek går emot internationella överenskommelser om biståndseffektivitet som Sverige skrivit under. Det får också allvarliga konsekvenser i det bistånd som Sverige bedriver internationellt, och riskerar att allvarligt begränsa till exempel satsningar på demokratiarbete, investeringar i skolor och hälsovård, antikorrupsionsarbete, arbete kring barns och kvinnors rättigheter mm. Det räcker heller inte att hänvisa till vad som är tillåtet enligt OECD/DAC. Flera länder, till exempel Storbritannien och Luxemburg, ser bortom regelverket och låter inte biståndet finansiera utgifter som saknar utvecklingseffekter. Enligt den årliga AidWatch-rapporten, som tagits fram av det europeiska nätverket CONCORD Europa och som sammanställer och analyserar EU:s bistånd, framgår att Sverige är det land i EU som låter störst summa av biståndsbudgeten finansiera migrationsutgifter. Enligt rapporten uppgick EU:s urholkning av biståndet till 5,2 miljarder euro 2013. Sverige, Tyskland och Frankrike stod för två tredjedelar av denna urholkning. Regeringens öknings av flyktingavräkningar från biståndet innebär att Sverige nästa år planerar att använda 21 procent från biståndet till flyktingmottagande i Sverige. Snittet i OECD ligger på drygt 2 procent.

Före valet kritiserade Miljöpartiet avräkningarnas omfattning och utfäste sig att skärpa regelverket. Även Socialdemokraterna har lovat att se över systemet med avräkningar. Detta måste nu komma till stånd. En generös flyktingpolitik – som vi alla ställer oss bakom – kan inte vara beroende av att faktureras på löpande nota från biståndet!

Vi vill understryka att vi i Sverige fortfarande har mycket att vara stolta över när det gäller utvecklingsarbetet. Som tidigare nämnts är vi ett av få länder som lever upp till 0,7 procentlöftet, samtidigt som Sverige i AidWatch-rapporten också får beröm för arbetet med jämställdhet, demokrati och transparens i biståndet. Det är också både glädjande och principiellt viktigt att den nya regeringen avsätter additionella medel (utöver biståndet) till klimatfinansiering i nästa års budget.

Men samtidigt som Sverige fortfarande är bland ”de bästa i klassen” kan vi inte tysta se på när regeringen nu tar ett steg bort från en procentmålet, samtidigt som flyktingavräkningarna går i taket. Utvecklingspolitiskt är 2015 ett avgörande år – för Sverige, EU och resten av världen. Då ska FN:s millenniemål vara uppnådda och en ny hållbar utvecklingsagenda, post-2015-agendan, antas. I arbetet med att uppnå millenniemålen har flera framsteg gjorts, men världen står fortfarande inför svåra gemensamma utmaningar. Klyftorna mellan rika och fattiga ökar, klimatförändringar orsakar katastrofer runt om i världen och 1,2 miljarder människor lever på mindre än 10 kronor om dagen.

Bistånd är en unik resurs för att uppfylla både rådande och framtida åtaganden och Sverige kan genom sitt agerande föregå med gott exempel samt påverka andra länder att göra detsamma.

Aleksander Gabelic, Svenska FN-förbundet

Annica Sohlström, generalsekreterare, Forum Syd

Anna-Karin Johansson, generalsekreterare Svenska Afghanistankommittén

Anneli Rogeman, Vd, We Effect och Vd Vi-skogen

Ann Svensén, generalsekreterare Individuell Människohjälp

Anna Hägg-Sjöquist, generalsekreterare, Plan
Bo Forsberg, generalsekreterare, Diakonia
Calle Sundstedt, ordförande, Afrikagrupperna
Elisabeth Dahlin, generalsekreterare, Rädda Barnen
Erik Lysén, internationell chef, Svenska kyrkan
Eva Christina Nilsson, generalsekreterare, Svenska missionsrådet
Håkan Wirtén, generalsekreterare, Världsnaturfonden WWF
Kristina Henschen, kanslichef, LO-TCO Biståndsnämnd
Lena Ag, generalsekreterare, Kvinna till Kvinna
Magnus Falklöf, kanslichef, CONCORD Sverige
Maria Andersson, generalsekreterare, RFSU – Riksförbundet för sexuell upplysning
Niclas Lindgren, Direktör, PMU
Tiina-Nummi Södergren, ordförande, MyRight

Stockholm 26 november 2014

Stefan Löfven, partiledare och statsminister
Åsa Romson, språkrör och vice statsminister

**cc ; utrikesminister Margot Wallström, finansminister Magdalena Andersson, biståndsminister
Isabella Lövin**

Vi, företrädare för några av Sveriges största MR- och utvecklingsorganisationer, skriver till er båda som partiledare för de två partier som utformat budgeten för 2015. Detta eftersom vi är oroliga för den tilltagande urholkningen av det svenska biståndet.

Inom EU brottas flera länder med att nå upp till FN:s mål och EU:s handlingsplaner om att avsätta minst 0,7 procent av sin BNI till utvecklingsarbete. Sverige är dock ett av fyra länder som lever upp till sina åtaganden och under de senaste åren har vi dessutom varit ett föregångsland genom att gå ännu längre – sedan 2007 har Sverige årligen avsatt 1 procent av BNI och därmed varit något av en världsmästare när det gäller bistånd. Mot denna bakgrund är det därför djupt oroande att Sverige nu enligt budgetpropositionen för 2015 väljer att gå under 1 procent genom att inte använda den nya beräkningsmodellen för BNI när det gäller biståndet. Det är också djupt beklagligt att regeringen samtidigt väljer att nära nog dubblera flyktingavräkningarna från biståndet.

Genom att hålla kvar vid den gamla beräkningsmodellen sparar Sverige under nästa år 1,6 miljarder kronor. I jämförelse med flyktingavräkningarna på 8,4 miljarder kan detta ses som en ganska liten summa, men sammantaget kan agerandet få stora politiska konsekvenser då fler länder riskerar att följa i Sveriges spår. Agerandet riskerar dessutom att underminera Sveriges goda anseende och roll som föredöme bland de andra givarländerna. Som ett exempel kan vi nämna att Danmark nyligen valde att ta ytterligare flyktingkostnader från biståndsbudgeten, med hänvisning till att det görs i Sverige.

Det är uppenbart att Sveriges regering är medveten om att man nu frångår tidigare löften och utfästelser, eftersom det i budgeten anges att ”regeringens målsättning är att 1 procent av Sveriges BNI enligt den nya beräkningsmetoden längre fram under mandatperioden ska avsättas för bistånd” (Utgiftsområde 7, sid. 9). Vi tar för givet att regeringen redan i vårbudgeten övergår till den nya beräkningsmodellen och därmed ser till att Sverige även fortsättningsvis når upp till enprocentmålet också i praktiken. Samtliga partiledare, med undantag för Sverigedemokraterna, har i flera sammanhang ställt sig bakom detta – ett löfte som självklart borde gälla även med den nya BNI-beräkningen.

Om inte regeringen snabbt börjar tillämpa den nya beräkningsmetoden, och avräkningarna för flyktingmottagande minskas, befår vi spridningseffekt bland biståndsgivarna – både när det gäller ovilja att öka biståndets nivåer enligt EU:s åtaganden samt i fråga om avräkningar.

Flyktingavräkningar från biståndet i denna storlek går emot internationella överenskommelser om biståndseffektivitet som Sverige skrivit under. Det får också allvarliga konsekvenser i det bistånd som Sverige bedriver internationellt, och riskerar att allvarligt begränsa till exempel satsningar på demokratiarbete, investeringar i skolor och hälsovård, antikorrupsionsarbete, arbete kring barns och kvinnors rättigheter mm. Det räcker heller inte att hänvisa till vad som är tillåtet enligt OECD/DAC. Flera länder, till exempel Storbritannien och Luxemburg, ser bortom regelverket och låter inte biståndet finansiera utgifter som saknar utvecklingseffekter. Enligt den årliga AidWatch-rapporten, som tagits fram av det europeiska nätverket CONCORD Europa och som sammanställer och analyserar EU:s bistånd, framgår att Sverige är det land i EU som låter störst summa av biståndsbudgeten finansiera migrationsutgifter. Enligt rapporten uppgick EU:s urholkning av biståndet till 5,2 miljarder euro 2013. Sverige, Tyskland och Frankrike stod för två tredjedelar av denna urholkning. Regeringens öknings av flyktingavräkningar från biståndet innebär att Sverige nästa år planerar att använda 21 procent från biståndet till flyktingmottagande i Sverige. Snittet i OECD ligger på drygt 2 procent.

Före valet kritiserade Miljöpartiet avräkningarnas omfattning och utfäste sig att skärpa regelverket. Även Socialdemokraterna har lovat att se över systemet med avräkningar. Detta måste nu komma till stånd. En generös flyktingpolitik – som vi alla ställer oss bakom – kan inte vara beroende av att faktureras på löpande nota från biståndet!

Vi vill understryka att vi i Sverige fortfarande har mycket att vara stolta över när det gäller utvecklingsarbetet. Som tidigare nämnts är vi ett av få länder som lever upp till 0,7 procentlöftet, samtidigt som Sverige i AidWatch-rapporten också får beröm för arbetet med jämställdhet, demokrati och transparens i biståndet. Det är också både glädjande och principiellt viktigt att den nya regeringen avsätter additionella medel (utöver biståndet) till klimatfinansiering i nästa års budget.

Men samtidigt som Sverige fortfarande är bland ”de bästa i klassen” kan vi inte tysta se på när regeringen nu tar ett steg bort från en procentmålet, samtidigt som flyktingavräkningarna går i taket. Utvecklingspolitiskt är 2015 ett avgörande år – för Sverige, EU och resten av världen. Då ska FN:s millenniemål vara uppnådda och en ny hållbar utvecklingsagenda, post-2015-agendan, antas. I arbetet med att uppnå millenniemålen har flera framsteg gjorts, men världen står fortfarande inför svåra gemensamma utmaningar. Klyftorna mellan rika och fattiga ökar, klimatförändringar orsakar katastrofer runt om i världen och 1,2 miljarder människor lever på mindre än 10 kronor om dagen.

Bistånd är en unik resurs för att uppfylla både rådande och framtida åtaganden och Sverige kan genom sitt agerande föregå med gott exempel samt påverka andra länder att göra detsamma.

Aleksander Gabelic, Svenska FN-förbundet

Annica Sohlström, generalsekreterare, Forum Syd

Anna-Karin Johansson, generalsekreterare Svenska Afghanistankommittén

Anneli Rogeman, Vd, We Effect och Vd Vi-skogen

Ann Svensén, generalsekreterare Individuell Människohjälp

Anna Hägg-Sjöquist, generalsekreterare, Plan
Bo Forsberg, generalsekreterare, Diakonia
Calle Sundstedt, ordförande, Afrikagrupperna
Elisabeth Dahlin, generalsekreterare, Rädda Barnen
Erik Lysén, internationell chef, Svenska kyrkan
Eva Christina Nilsson, generalsekreterare, Svenska missionsrådet
Håkan Wirtén, generalsekreterare, Världsnaturfonden WWF
Kristina Henschen, kanslichef, LO-TCO Biståndsnämnd
Lena Ag, generalsekreterare, Kvinna till Kvinna
Magnus Falklöf, kanslichef, CONCORD Sverige
Maria Andersson, generalsekreterare, RFSU – Riksförbundet för sexuell upplysning
Niclas Lindgren, Direktör, PMU
Tiina-Nummi Södergren, ordförande, MyRight